

syn til, at aktier kan være tegnet til overkurs. Er der udstedt forskrivninger for aktiekapitalen, skal den hertil svarende aktiekapital kun medregnes i det omfang, forskrivningerne er indløst. Friaktier, der er udstedt før 1. januar 1962, henregnes til den indbetalte kapital; sådanne friaktier vil som hovedregel være indkomstbeskattet hos aktionærerne, og det vil derfor være rimeligt at stille selskabet, som om et beløb, der svarer til friaktiernes pålydende, først var udloddet som udbytte og derefter af modtagerne anvendt til kontant indbetaling af nyttegnet aktiekapital. Derimod foreslås det, at friaktier, der udstedes den 1. januar 1962 eller senere, ikke skal betragtes som indbetalt aktiekapital. Det forudsættes herved, at de pågældende friaktier ikke vil blive indkomstbeskattet hos aktionærerne, og bestemmelsen har til formål at hindre, at et selskab gennem udstedelse af friaktier, der er indkomstskattefri for aktionærerne, vilkårligt skal kunne forøge overgrænsen for udbyttefradraget.

Det foreslåede udbyttefradrag vil bevirke, at overgangen til den ny selskabsbeskatning medfører mindre skatteforhøjelser end det oprindelige lovforslag for en del af de selskaber, der har en betydelig aktiekapital i forhold til indtjeningen, og som derfor har haft særlig fordel af den nuværende progressive beskatning. Da de selskaber, der ikke ser sig i stand til at betale deres aktionærer udbytte, ikke vil få gavn af udbyttefradraget, foreslås lovforslagets overgangsregler opretholdt ved ændringsforslag nr. 19 i princippet uændret; dog skal den lavere beskatningsprocent finde anvendelse på den del af indkomsten, der modsvarer 5 pct. af den indbetalte aktiekapital, således som denne skal opgøres efter reglerne i ændringsforslag nr. 9. Efter lovforslaget skulle de 5 pct. beregnes af aktiekapitalen, således som denne opgøres efter de nu-gældende regler.

Udbyttefradraget vil som nævnt medføre, at udbyttets størrelse vil få betydning for skatteberegningen. Nogle selskaber fastsætter imidlertid først deres udbytte på en generalforsamling, der afholdes, efter at selvangivelsen vedrørende det pågældende regnskabsår er indgivet. I så fald må skatten foreløbig beregnes på grundlag af bestyrelsens forslag om udbyttefastsættelse.

Senest 14 dage efter generalforsamlingens afholdelse må selskabet indsende et tillæg til selvangivelsen med meddelelse om generalforsamlingens beslutning. Hvis denne medfører en forhøjelse af skattetilsvaret, skal for sen indsendelse af det nævnte tillæg til selvangivelsen efter ændringsforslag nr. 17 have samme skattemæssige virkning som for sen indgivelse af den oprindelige selvangivelse.

Et *mindretal* (venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) foreslår ved ændringsforslag nr. 10, at der gives et fradrag på 5 pct. af aktiekapitalen, før aktieselskabsskatten beregnes.

Begrundelsen herfor er: Kapitalfradraget på 5 pct. vil formindske de udsving, som fremkommer ved, at man går over fra progressiv til proportional beskatning. Et sådant fradrag har den virkning, at det fritager den del af et selskabs indkomst, der svarer til normal forrentning af aktiekapitalen, for den dobbeltbeskatning, som selskabsbeskatning er ensbetydende med. Endvidere vil et sådant kapitalfradrag have den virkning, at det stiller finansiering med aktiekapital skattemæssigt lige med finansiering med lånekapital.

Mindretallet mener, at erhvervslivet fremover vil stille overordentlig store krav til kapital for at finansiere de tekniske fremskridt og gøre erhvervslivet konkurrence-dygtigt ved Danmarks indtræden i de syvs frihandelsområde, og derfor vil det være af betydning, at en sådan finansiering fortsat kan ske i form af oprettelse af nye aktieselskaber og udvidelse af de bestående. Hertil vil mindretallets ændringsforslag bidrage.

Ved ændringsforslag nr. 9 foreslås endvidere visse ændringer i reglerne om lempelse i aktieselskabsskatten for indtægt ved virksomhed i udlandet. Efter lovforslaget skal nedsættelsen alene gives i den halvdel af skatten, der er fradragsberettiget ved indkomstopgørelsen. Imidlertid er det under lovforslagets behandling oplyst, at de foreslåede regler vil stille nogle selskaber, der har særlig fordel af disse lempelsesregler, noget dårligere end de gældende regler om udlandslempelse. Under hensyn hertil foreslås det nu, at lempelsen betragtes som en almindelig skattenedsættelse, det vil sige,